

RECENSIE

Als een schelp die je aan je oor zet

★★★★☆

SHEL(L)TER ZA 15/02 |
HETPALEIS | ANTWERPEN |
WWW.HETPALEIS.BE

SHEL(L)TER: filmbeelden vertellen het verhaal, muzikanten zie je live op het podium.

FOTO KAROLINA MARUSZAK

Stel je voor dat je zomaar op de aarde zou worden geworpen. Niet als een alien of een baby'tje, maar als een jongen van pakweg tien jaar. Het overkomt het hoofdpersonage uit *SHEL(L)TER* (8+), de nieuwe jeugdvoorstelling van Zonzo Compagnie. Dat gezelschap uit Antwerpen maakt muziektheater voor kinderen en jongeren. Nu al voor de derde keer met regisseur en cineast Nathalie Teirlinck, die haar verhaal ook verwerkte in het nieuwe prentenboek *Strandjongen*.

Bij wijze van big bang vangt de voorstelling aan in duisternis. Je hoort het gerommel van de donder en het geklots van de zee. Vanuit de verte boort zich een lichtpunt naar de toeschouwer. Plots lichten op het podium tv-schermen op en spoelt er een slapende jongen aan op het strand.

Laat het alvast duidelijk zijn: *SHEL(L)TER* is geen klassiek toneelstuk met acteurs live op de planken. Muzikanten zitten er wel. Componist en zangeres Liesa Van der Aa kennen de kinderen als het knotsgekke meisje Spacey uit de tv-reeks *Zingaburia*. Rond haar zitten de drie heren van Spiral Consort. Zij maken muziek met... schelpen. De actie speelt zich boven, achter en rond hun hoofden af op schermen. Net zoals bij *Starend meisje* en *Slumberland* brengt Teirlinck haar boodschap via filmbeelden.

Lang blijft hij niet alleen op het strand, onze jongen. Hij wordt opgemerkt door een strandjutter die hem, zonder veel vragen, op sleeptouw neemt. Een gesprek voeren de twee niet. Een voice-over deelt mee wat de jongen denkt. Hij uit vooral zijn verbazing over wat hij op het strand vindt. Een duikbril? Daarmee kan hij lekker naar de vissen turen. Het duurt niet lang of de twee hebben van de aangespoelde rommel een onderkomen voor de jongen gebouwd, een shelter. Lang zal hij niet veilig zijn op het strand. Het meisje dat papieren bloemen verkoopt is nog wel te goedertrouw, maar voor dat klikkie jongeren verderop aan de dijk is hij niet meer dan een rare snuiter.

Meer dan een verhaal roept *SHEL(L)TER* een gevoel op. Van kwetsbaarheid, anders zijn, aandacht voor de ander. Thema's genoeg om achteraf over te praten met je kind, maar heeft die jonge toeschouwer zelf ook van de voorstelling genoten? Met poëtische, maar ook verrassende beelden houdt Teirlinck de aandacht wel vast. Bovendien gaan achter de beeldschermen ook kasten vol aangespoelde zeeschatten schuil. En die grote schelpen, daar komt toch wel geluid uit zeker! Schelpen waren dan ook niet voor niets de voorloper van de trompet. *SHEL(L)TER* vraagt om verwondering, en wekt ze ook op. Het stuk is als een schelp die je aan je oor zet om heel aandachtig naar te luisteren. **(id)**

Gazet van Antwerpen/Vrijdag: Mechelen - Waas 15/02/2020, bladzijden 6 & 7
All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever
via Gazet van Antwerpen/Vrijdag: Mechelen - Waas

